

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 134/2011-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť V. K., Ukrajina, vo veci namietaného porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 5 ods. 5, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 10 C 180/2008 a Krajským súdom v Prešove pod sp. zn. 16 Co 6/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. K. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. februára 2011 doručená sťažnosť V. K., Ukrajina (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 5 ods. 5, čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaniach vedených Okresným súdom Humenné (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 10 C 180/2008 a Krajským súdom v Prešove (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn.

16 Co 6/2010. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu pravdepodobne 25. januára 2011.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľ, ktorý je ukrajinským občanom, bol 28. septembra 2005 vzatý do väzby, a to na základe uznesenia okresného súdu. Následne bol 19. decembra 2005 z väzby prepustený na peňažnú záruku. Trestné stíhanie vedené slovenskými orgánmi proti sťažovateľovi bolo neskôr odovzdané príslušným orgánom Ukrajiny na pokračovanie trestného konania. Trestné konanie bolo napokon ukrajinskými orgánmi ukončené v prospech sťažovateľa. Vzhľadom na to sa sťažovateľ domáhal žalobou podanou proti Okresnej prokuratúre H. (ďalej len „okresná prokuratúra“) a Prezídiu Policajného zboru, oddeleniu cudzineckej polície Policajného zboru K. (ďalej len „policajná zložka“) náhrady škody, ktorá mu v súvislosti s nedôvodne vytrpenou väzbou vznikla. Rozsudkom okresného súdu č. k. 10 C 180/2008-208 zo 16. júna 2009 bola sťažovateľova žaloba proti okresnej prokuratúre zamietnutá a proti policajnej zložke bolo konanie zastavené. Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 16 Co 6/2010 zo 17. júna 2010 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Rozsudok krajského súdu bol sťažovateľovi podľa jeho vlastného tvrdenia doručený 1. septembra 2010. Následne 6. októbra 2010 podal sťažnosť Európskemu súdu pre ľudské práva. Sťažnosť bola uznaná sa neprípustnú vzhľadom na to, že sťažovateľ nevyužil všetky právne prostriedky ochrany svojich práv podľa slovenského práva, keďže nepodal sťažnosť ústavnému súdu.

Sťažovateľ navrhol vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených článkov ústavy a dohovoru v konaniach vedených okresným súdom pod sp. zn. 10 C 180/2008 a krajským súdom pod sp. zn. 16 Co 6/2010 s tým, aby boli rozsudky okresného súdu zo 16. júna 2009 a krajského súdu zo 17. júna 2010 zrušené a jeho žalobe vyhovené. Požaduje aj náhradu škody 278 856 €. Okrem toho žiada uložiť Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky povinnosť zaplatiť sťažovateľovi 33 000 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy, alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Vzhľadom na to, že rozsudok krajského súdu bol sťažovateľovi doručený podľa jeho vlastného tvrdenia ešte 1. septembra 2010, sťažnosť ústavnému súdu odovzdanú na poštovú prepravu 25. januára 2011 treba považovať za oneskorene podanú, teda podanú dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

To isté sa vzťahuje aj na nároky sťažovateľa voči Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky za porušenia práva, ku ktorým malo dôjsť ešte pred začatím konania o náhradu škody pred všeobecnými súdmi.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011